

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6SŽ/6/2011
Identifikačné číslo spisu:	9011010039
Dátum vydania rozhodnutia:	28.03.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9011010039.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Ivana Rumanu, v právnej veci navrhovateľky: MARKÍZA-SLOVAKIA spol. s r.o., so sídlom Bratislavská 1/a, Bratislava, IČO: 31 444 873, zastúpenej Mgr. Zuzanou Zlámalovou, advokátkou a konateľkou spoločnosti ADVOKÁT ZLÁMALOVÁ ZUZANA, s.r.o., so sídlom Trnavská č. 11, Bratislava proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/03/2011 z 11. januára 2011, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/03/2011 z 11. januára 2011 m e n í v časti výroku o výške uloženej pokuty tak, že navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť pokutu vo výške 5.000 €.

Vo zvyšnej časti rozhodnutie odporkyne č. RP/03/2011 z 11. januára 2011 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Navrhovateľka sa opravným prostriedkom, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej v texte rozhodnutia len „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) dňa 4. marca 2011, domáhala postupom podľa ustanovení § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/03/2011 z 11. januára 2011.

Uvedeným rozhodnutím odporkyňa rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 32 ods. 12 zák. č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení platnom a účinnom v čase spáchania správneho deliktu (ďalej len „zák. č. 308/2000 Z. z.“) tým, že dňa 23. marca 2009 o cca 19.20 hod. odvysielala v rámci programu Dnes informácie o pripravovanom programe Paľba, ktoré citovala a ktoré naplnili definíciu skrytej reklamy podľa ustanovenia § 32 ods. 13 zák. č. 308/2000 Z. z., za čo jej uložila v súlade s § 64 ods. 1 písm. d) zák. č. 308/2000 Z. z. sankciu - pokutu, určenú podľa ustanovenia § 67 ods. 5 písm. a) zák. č.

308/2000 Z. z. vo výške 10.000 €.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa - vychádzajúc zo záverov rozsudku NS SR sp.zn. 3SŽ/18/2010 z 9.11.2010, ktorým bolo predchádzajúce rozhodnutie odporkyne vo veci zrušené a vec jej bola vrátená na ďalšie konanie, aplikujúc na zistený skutkový stav zákon č. 308/2000 Z. z. v znení účinnom v čase, kedy sa posudzovaný skutok stal, t.j. ku dňu 23.3.2009 - uviedla, že v predmetnej veci bol naplnený skutkový stav vysielania skrytej reklamy, nakoľko došlo ku kumulácii všetkých kritérií vyplývajúcich z definície skrytej reklamy obsiahnutej v ustanovení § 32 ods. 13 zák. č. 308/2000 Z. z., a to:

1. slovná alebo obrazová informácia o tovare, službe, obchodnom mene, ochrannej známke, prípadne o činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb,
 2. odvysielaná v rámci programu,
 3. plniaca reklamný účel,
 4. zámerné využitie tejto informácie na reklamný účel,
 5. čím môže byť verejnosť uvedená do omylu o podstate tejto informácie.
- Ohľadne jednotlivých kritérií odporkyňa uviedla, že:

1. Predmetný program obsahoval slovnú aj obrazovú informáciu o činnosti poskytovateľa televíznej programovej služby, t.j. vysielateľa, ktorým je v danom prípade navrhovateľka, ktorá ako vysielateľ v predmetnom prípade realizovala a vysielala program Palba zo dňa 23.3.2009.

2. Predmetné informácie o programe Palba, odvysielané v rámci programu Dnes dňa 23.3.2009 o cca 19.20 hod. boli jednoznačne jeho integrálnou súčasťou, pričom boli recipientovi sprostredkované v rámci príspevku, ktorý sa spôsobom spracovania, obsahom ani funkciou nelíšil od ostatných príspevkov v danom spravodajskom programe. Príspevok tvoril so zvyškom programu súvislý celok. Z ustanovení zákona č. 308/2000 Z. z. v znení účinnom ku dňu 23.3.2009 vyplýva, že vlastná propagácia je doplnkovým vysielaním, ktoré nemôže byť integrálnou súčasťou programu ale môže program iba prerušiť. Z toho dôvodu je zrejmé, že dané informácie nemohli naplniť definíciu vlastnej propagácie v zmysle § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. účinného ku dňu 23.3.2009.

3. Informácie odvysielané v programe Dnes, ktoré sa týkali programu Palba informovali o troch témach, ktoré budú v tomto programe rozoberané, pričom všetky tieto informácie sa zameriavali prevažne na skutočnosť, že tieto témy budú podrobnejšie analyzované v programe Palba, ako na samotnú spravodajskú podstatu týchto informácií. Recipient nedostal ani pri jednej téme ucelenú spravodajskú informáciu, ktorá by hoci v krátkom rozsahu pokryla danú tému po spravodajskej stránke. Naopak, vzhľadom na spôsob spracovania týchto informácií recipient síce dostal akýsi spravodajský úvod k danej téme, avšak v skrátenej forme, pričom bol odkázaný na program Palba, v ktorom sa dozvie rozuzlenie jednotlivých prípadov. Recipientovi bola tiež niekoľkokrát sprostredkovaná informácia o čase vysielania programu Palba. Predmetné informácie boli recipientovi sprostredkované prostredníctvom dokrútok, ktoré obsahovali priamo výňatky z programu Palba, a teda sa jednalo o vizuálne zábery vyrobené priamo pre tento program a nie pre spravodajský program Dnes. Vezmúc do úvahy všetky aspekty spôsobu spracovania predmetných informácií o programe Palba dospela odporkyňa k názoru, že hoci tieto informácie mali do určitej miery aj spravodajskú hodnotu, vzhľadom na ich formu a spôsob spracovania propagovali program Palba zo dňa 23.3.2009 a teda naplnili reklamný účel.

4. Kritérium zámernosti využitia informácie na reklamný účel bolo taktiež naplnené, nakoľko spravodajský program Dnes bol pravidelne vysielaný v rámci najdrahšieho vysielacieho času z hľadiska ceny reklamy v tzv. prime time (19:00-20:00 hod.), pričom cena reklamy vychádzala z najvyššej priemernej dlhodobej sledovanosti v tomto čase. Zaradenie informácií, ktoré propagujú iný program práve do programu vysielaného v prime time nie je náhodné, ale je motivované snahou o zabezpečenie čo najvyššieho počtu recipientov, ktorým budú tieto informácie sprostredkované. Odporkyňa uviedla, že zvýšenie sledovanosti tohto programu jednoznačne obстоjí ako príklad možnej protihodnoty, ktorú účastník konania získa za odvysielanie predmetných informácií. Poukázala tiež na fakt, že kritérium

zámernosti využívania informácie na reklamný účel považuje za naplnené v prípade, že informácia mala reklamný/propagačný charakter a program, v ktorom bola zaradená, bol redakčne zostavovaný dopredu. V prípade spravodajského programu Dnes zo dňa 23.3.2009 o cca 19:20 hod. je nepochybné, že tento bol redakčne zostavovaný dopredu a z tohto dôvodu je zrejmé, že kritérium zámernosti bolo v zmysle definície skrytej reklamy naplnené.

5. V predmetnom príspevku boli odvysielané informácie o programe Paľba, ktoré mali rôzny charakter, niektoré spravodajský, iné propagačný, pričom súbor týchto informácií ako celok mal prevažne propagačný charakter. Odporkyňa uviedla, že je zrejmé, že program Paľba je publicistického charakteru, v ktorom sa vyskytujú informácie spravodajsko-publicistického charakteru, ktoré môže recipient očakávať aj v spravodajskom programe Dnes. Práve v takom prípade, keď recipient dôvodne očakáva informáciu s obdobným spravodajským obsahom, môže byť uvedený do omylu o podstate tejto informácie, ak súbor týchto informácií ako celok, vzhľadom na ich spôsob spracovania, v konečnom dôsledku propaguje samotný program. Z dôvodu, že v predmetných informáciách prevládala zložka propagačná nad zložkou spravodajskou, odporkyňa dospela k záveru, že recipient mohol byť uvedený do omylu o podstate týchto informácií, nakoľko v spravodajskom programe mohol očakávať informácie s obdobným spravodajským obsahom, ale nemohol očakávať, že tieto informácie mu budú podané spôsobom, ktorý naňho v konečnom dôsledku bude pôsobiť propagačne a bude ho nepriamo nabádať, aby sledoval práve daný program navrhovateľky. Vzhľadom na uvedené, podľa názoru odporkyne, predmetné informácie mohli viesť recipienta do omylu o svojej podstate, nakoľko sa v týchto informáciách prelínala spravodajská a propagačná zložka, pričom tieto informácie boli sprostredkované ako integrálna súčasť spravodajského programu.

Na základe uvedených skutočností odporkyňa konštatovala, že odvysielaním informácií v hore uvedenom príspevku boli naplnené všetky kritériá pre posudzovanie skrytej reklamy, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 32 ods. 12 zák. č. 308/2000 Z. z..

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia tiež vyplýva, že odporkyňa v rámci neho odôvodnila výšku uložených sankcií, pri určovaní výšky ktorej vzala do úvahy najmä:

- závažnosť správneho deliktu spočívajúcu v propagácii uvedeného programu navrhovateľkou takým spôsobom, pri ktorom bol divák uvedený do omylu o podstate programom sprostredkovaných informácií, pričom v programe uvedeného typu divák nepredpokladá výskyt informácií propagačného charakteru,
- rozsah a dosah vysielania, nakoľko ide o multiregionálneho vysielateľa,
- mieru zavinenia, pričom účastník je za porušenie predmetného ustanovenia zodpovedný bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť za správny delikt), podstatné je len to, či k porušeniu zákona objektívne došlo alebo nie, pričom upozornila tiež na skutočnosť, že účastník konania bol za porušenie predmetného ustanovenia zákona sankcionovaný už v minulosti a teda mal a mohol vedieť, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom č. 308/2000 Z. z.. Vzhľadom na skutočnosť, že išlo o program, ktorý sa pripravuje redakčne dopredu, a teda ktorého obsah účastník konania poznal vopred, odporkyňa mala za to, že mal možnosť vopred posúdiť a náležite zvážiť výber záberov a informácií, ktoré boli v rámci uvedeného programu odprezentované, odporkyňa dospela k záveru, že navrhovateľka v uvedenom programe zámerne využila informácie reklamného charakteru na sprostredkovanie predmetného vydania programu Paľba.
- následky porušenia povinností, a to uvedenie recipienta do omylu o podstate programom sprostredkovaných informácií,
- trvanie správneho deliktu - časť programu informujúca o programe Paľba trvala cca 1 min. 20 sekúnd.

Navrhovateľka ako dôvod opravného prostriedku uviedla, že napadnuté rozhodnutie je opätovne vecne a právne nesprávne, pričom vzniesla nasledovné námietky:

1./ námietka dôvodnosti správnej úvahy odporkyne v časti definície „skrytej reklamy“ a „vlastnej propagácie“

Navrhovateľka uviedla, že pri rozlíšení medzi právom na informácie realizovaným buď vecným alebo

reklamným informovaním je dôležitý spôsob podania týchto informácií a použitie, resp. nepoužitie reklamných techník pri celkovom spracovaní. Príspevok z 23.3.2009 odvysielaný v čase cca o 19.20 hod. v relácii Dnes obsahoval výlučne skutočnosti informačného charakteru. Mala za to, že všetky použité výrazové prostriedky boli výlučne výpovedného, informačného charakteru, neboli zámerne manipulované, zostrihané a podkreslené inými výrazovými prostriedkami tak, ako je to bežné z reklamnej praxe, ktorá pre propagáciu používa expresívnosť, nátlakovosť, farebnosť, zámernosť, prezentovanie výnimočnosti, jedinečnosti, nezameniteľnosti a nutnosti vlastniť, získať, používať. Zdôraznila, že príspevok svojim spracovaním nesmeroval k propagácii, informoval o skutočnostiach spravodajského a publicistického charakteru, nebol dokreslený charakteristickými obrazovo-vizuálnymi znakmi následne vysielanej relácie, neobsahoval údaje o čase vysielania. Navrhovateľka mala za to, že podstatou príspevku bolo poskytnutie informácie, teda informovanie verejnosti v rozsahu tak, ako je bežné pre príspevky spravodajského charakteru, pričom divák nebol uvedený do omylu o podstate informácie. Zároveň upozornila, že ak má byť takéto vysielanie, ako je napádané vysielanie z 23.3.2009 považované za porušenie ustanovenia § 32 ods. 12 zák. č. 308/2000 Z. z., musia byť kumulatívne naplnené všetky podmienky definované v tomto zákonnom ustanovení a tieto musia byť aj relevantne preukázané. V tejto súvislosti uviedla, že ak je v zmysle súčasnej právnej úpravy odporkyňa zverená právomoc vlastným správnym uvážením dospieť k záveru o reklamnom charaktere odvysielaných informácií v relácii spravodajského charakteru, potom je nevyhnutné trvať na tom, aby takéto správne uváženie odporkyne bolo v odôvodnení rozhodnutia o uložení sankcie konkrétne uvedené. Z odôvodnenia rozhodnutia musí byť teda zrejme nielen to, čo v obsahu odvysielanej relácie považuje za naplňujúce definíciu skrytej reklamy, ale predovšetkým z akých dôvodov a predovšetkým, akým spôsobom by mala relácia, ktorá obsahuje skrytú reklamu naplniť reklamný účel, uviesť diváka do omylu o podstate takejto informácie, teda akým mechanizmom sa tak malo stať. Ak má odporkyňa za to, že je schopná sama posúdiť nielen povahu konkrétnej relácie, ale predovšetkým všeobecnú schopnosť posudzovaných televíznych programov naplňovať definíciu skrytej reklamy a tým naplniť reklamný účel a uviesť diváka do omylu o podstate takejto informácie, potom musí v tomto smere nielen uviesť riadnu a zrozumiteľnú argumentáciu, t.j. tiež vyložiť, o aké premisy ohľadne schopnosti uviesť diváka do omylu o podstate informácie svoje závery opiera a akým poznaním tieto premisy odôvodňuje. Ide teda o to, aby závery odporkyne neboli len špekuláciami založenými na subjektívnych odhadoch, pocitoch a dojmoch. Na nutnosti uviesť v odôvodnení rozhodnutia o sankcii takúto presnú, náležitými skutkovými zisteniami opodstatnenú a logicky vystavanú argumentáciu je nutné trvať hlavne v prejednávanej veci, lebo odporkyňa vo výroku napadnutého rozhodnutia výslovne tvrdí nie to, že by odvysielaný príspevok mohol naplniť definíciu skrytej reklamy, ale že „naplnil“ definíciu skrytej reklamy, teda, že k takémuto negatívnemu následku už skutočne prišlo.

Navrhovateľka ďalej uviedla, že odporkyňa si osvojila v plnom rozsahu stanovisko diváka, ktorý namietal, že v programe s názvom Dnes bola dňa 23.3.2009 odvysielaná vlastná propagácia jej vysielania. Zdôraznila, že predmetom tohto konania je podľa jej názoru príspevok spravodajského informačného charakteru, ktorý v rámci žurnalistickej praxe vychádza z princípov a zásad žurnalistiky a žurnalistických postupov, pričom z rámca týchto zásad nevybočuje. V predmetnom príspevku nie je zrejmé akákoľvek odplatosť vzťahu medzi tým istým subjektom, ktorý je tak vysielateľom spravodajskej relácie s názvom Dnes ako aj vysielateľom publicistickej relácie s názvom Paľba. Z dôvodu, že príspevok zásadným spôsobom nijak nereklamoval niečo iné, nové, prevratné, výsadné, čo by už divák nemal možnosť v predchádzajúcom vysielaní zhliadnuť, spoznať, o čom by nemal predchádzajúcu informáciu, považovala výklad odporkyne - že príspevok o relácii Paľba, o jej obsahu odvysielaný v rámci spravodajskej relácie s názvom Dnes bol skrytou reklamou vysielateľa na vlastné vysielanie - za dogmatický a zúžený s ohľadom na definíciu skrytej reklamy podľa zákona. Rovnako namietala zámernosť konania navrhovateľa a uvedenie verejnosti do omylu o podstate informácie, nakoľko je zrejmé, že divák v relácii spravodajského charakteru očakáva alebo môže očakávať ďalšie informácie spravodajského alebo publicistického charakteru, naopak mala za to, že informácie o publicistickom programe Paľba odvysielané v relácii Dnes niesli jasné spravodajské rozlišovacie znaky a informácie, ktoré v príspevku odzneli, je možné rovnako považovať za informácie vysielané vo verejnom záujme. Podľa názoru navrhovateľky napadnuté rozhodnutie odporkyne nedostatočne uchopilo právnu podstatu rozdielu medzi propagáciou v zmysle definície skrytej reklamy, tak ako ju definuje znenie

zákona č. 308/2000 Z. z. a informáciou a informačným charakterom tak, ako to vyplýva z bežnej žurnalistickej praxe. Zároveň mala za to, že vysielaním zo dňa 23.3.2009 neprišlo ku kumulatívne naplneniu všetkých podmienok, ktoré pre zrejme a nespochybniteľné porušenie ustanovení zákona č. 308/2000 Z. z. v časti definície skrytej reklamy zákon vyžaduje. Napadnuté rozhodnutie považuje teda za nepreskúmateľné z dôvodu nesprávne posúdeného skutkového stavu veci.

2./ námietka dôvodnosti výšky a odôvodnenia výšky finančnej sankcie

Podľa názoru navrhovateľky odporkyňa odôvodnila konkrétnu finančnú sankciu nedostatočne, pretože uvedené dôvody sú len výpočtom dôvodov uvedených v zákone č. 308/2000 Z. z., nenesú žiadne známky vlastnej správnej úvahy správneho orgánu, teda de facto sú nelogické a nepreskúmateľné, čo do výšky a dôvodu uloženia sankcie. V tomto smere poukázala na rozsudok NS SR sp.zn. 6Sž 7/2010, ktorým bolo predchádzajúce rozhodnutie odporkyne zrušené, v ktorom poukázal nie na výšku uloženej sankcie, ale na absenciu vlastnej správnej úvahy pri ukladaní akejkoľvek sankcie za porušenie právnej povinnosti. Uviedla tiež, že v odôvodnení absentuje logický záver, prečo v tomto prípade odporkyňa uložila sankciu vo výške násobku naposledy udelenej (najvyššej) finančnej sankcie za rovnaké alebo minimálne obdobné porušenie zákona č. 308/2000 Z. z.. Navrhovateľka tiež mala za to, že udelená sankcia vo výške 10.000 € je neprimerane vysoká, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nespĺňa funkciu výchovnú ani preventívnu, pričom vzhľadom na predchádzajúce výšky udelených sankcií za porušenie § 20 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z. nevidela ani kontinualitu sankčného trestania správneho orgánu. V tomto smere poukázala na rozsudok NS SR sp.zn. 3Sž/14/2008 z 24.4.2008, ktorým bola pôvodne uložená sankcia podľa § 250l O.s.p. v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p. a § 250j ods. 2 O.s.p. zmenená na nižšiu sumu. Považovala teda napadnuté rozhodnutie odporkyne za nepreskúmateľné z dôvodu absencie vlastnej správnej úvahy v časti uloženej finančnej sankcie.

3./ námietka aplikácie rôznych právnych noriem

Navrhovateľka namietala, že napadnuté rozhodnutie sa vo výrokovej časti opiera o ustanovenia zákona č. 308/2000 Z. z. platného a účinného v čase porušenia právnej povinnosti, teda 23.3.2009, avšak v odôvodnení a v poučení sa opiera o ustanovenia zákona č. 308/2000 Z. z. platného a účinného v čase vydania predmetného rozhodnutia, teda po 15.12.2009. Nie je teda zrejme a jasné, ktorú právnu normu správny orgán aplikoval, či právnu normu účinnú v čase údajného porušenia právnej povinnosti, teda platnú do 15.12.2009 alebo právnu normu platnú a účinnú v čase vydania rozhodnutia, teda platnú od 15.12.2009. Navrhovateľka z tohto dôvodu považovala celé rozhodnutie za zmätočné a nepreskúmateľné.

Na základe uvedených argumentov a dôkazov navrhovateľka navrhla, aby najvyšší súd rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Zároveň uviedla, že v prípade úspechu v konaní si bude uplatňovať trovy konania, ktorých výška bude vyčíslená dodatočne.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku uviedla k jednotlivým námietkam navrhovateľky nasledovné:

I. námietka dôvodnosti správnej úvahy odporkyne v časti definície „skrytej reklamy“ a „vlastnej propagácie“

Ohľadne tejto námietky odporkyňa pripustila, že prezentované informácie mali z časti aj informačný, resp. spravodajský charakter, avšak jej úlohou bolo posúdiť, či propagačný charakter týchto informácií prevažoval nad charakterom informačným (spravodajským), a s touto úlohou sa v napadnutom rozhodnutí (viď. str. 7-8 rozhodnutia) podrobne vysporiadala. Zdôraznila, že predmetné informácie vzhľadom na svoju stručnosť predstavovali len akési uvedenie toho, čo bude predmetom uvedených reportáží (možno ich označiť ako tzv. headlines), pričom však o ich podstate vôbec neinformovali a vo všetkých troch prípadoch sa tieto informácie zameriavali prevažne na skutočnosť, že tieto témy budú podrobnejšie analyzované v programe Paľba ako na samotnú spravodajskú podstatu týchto informácií.

To znamená, že ich spravodajská informačná hodnota bola úplne minimálna a vo svojej podstate len odkazovali na program Paľba, ktorý o uvedených témach bude podrobne informovať a je teda zrejme, že navádzali diváka na to, aby si program Paľba pozrel, čo nepochybne znamená, že mali charakter tzv. vlastnej propagácie. Odporkyňa zdôraznila, že propagačný účel informovať o vlastnom programe jasne prevažoval nad „spravodajským“ charakterom, ktorý bol úplne marginálny. Čo sa týka argumentu navrhovateľky ohľadne absencie prostriedkov z reklamnej praxe, odporkyňa uviedla, že pri skrytej mediálnej komerčnej komunikácii je ich použitie prakticky vylúčené, a to z dôvodu, že podstatou skrytej mediálnej komerčnej komunikácie je skutočnosť, že divákovi sú propagačné informácie podsúvané skrytou, nenátlakovou formou, pričom sú „zaobalené“ v rámci kontextu programu. Preto ak by uvedený príspevok takéto reklamné techniky obsahoval, nejednalo by sa už o skrytú mediálnu komerčnú komunikáciu, ale o klasickú reklamu. Z tohto dôvodu považovala odporkyňa uvedený argument za bezpredmetný. Odporkyňa uviedla, že jej závery v napadnutom rozhodnutí sú riadne zdôvodnené, logicky vyplývajú z jej argumentácie v ňom uvedenej a je zabezpečená jeho zrozumiteľnosť a preskúmateľnosť, pričom správnu úvahu použila len v prípadoch, v ktorých to vyplýva z formulácií obsiahnutých v zákone, teda v prípadoch, kde zákon používa pojmy bez uvedenia legálnej definície, pri ukladaní výšky pokuty a pri hodnotení naplnenia kritérií skrytej reklamy, pri ktorých to predpokladá zákon. Odporkyňa uviedla, že v súlade so zákonnou formuláciou § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z. z. (z ktorej je zrejme, že úlohou odporkyne nebolo preukazovať, že diváci boli uvedení do omylu, ale len spôsobilosť odvysielanej informácie uviesť ich do omylu) preukázala možnosť uvedenia divákov do omylu o podstate informácie. Uviedla tiež, že v rámci správneho konania na základe analýzy skutkového stavu dospela správnu úvahou k záveru, že odvysielaným obsahom došlo k naplneniu skutkovej podstaty skrytej reklamy bez ohľadu na námietky uvádzané sťažovateľom v sťažnosti. Odporkyňa nespochybnila, že predmetný príspevok vychádzal z princípov a zásad žurnalistiky. Uviedla, že napadnutý komunikát skúmala z hľadiska naplnenia jednotlivých kritérií skrytej reklamy a dospela k záveru, že došlo ku kumulatívne naplneniu týchto kritérií. Tvrdenie navrhovateľky, že príspevok zásadným spôsobom nereklamoval nič nové, prevratné, je z hľadiska naplnenia kritérií skrytej reklamy bezpredmetné, pretože v zmysle definície uvedeného inštitútu je rozhodujúce, že odvysielané informácie plnili reklamný účel a teda propagovali následne odvysielaný program. Uviedla tiež, že s námietkami navrhovateľky sa v odôvodnení rozhodnutia podrobne vysporiadala a v rámci správnej úvahy posudzovala v predmetnom príspevku odvysielané informácie z hľadiska ich obsahu, spôsobu a formy spracovania, t.j. či tieto informácie boli slovnou alebo obrazovou informáciou odvysielanou v rámci programu, ktorá by bola navrhovateľkou zámerne využitá na reklamný účel a teda propagáciu avizovaného programu, čím by mohol byť respondent uvedený do omylu a dospela k záveru, že v hore uvedenom príspevku boli naplnené všetky kritériá pre posudzovanie skrytej reklamy, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 32 ods. 12 zák. č. 308/2000 Z. z..

II. námietka dôvodnosti výšky a odôvodnenia výšky finančnej sankcie

Odporkyňa uviedla, že o výške pokuty rozhodovala v rámci zákonom zverenej správnej úvahy a vysporiadala sa s taxatívne vymenovanými kritériami pre určenie výšky uvedenými v § 64 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z. z., pričom vlastnú správnu úvahu na základe ktorej dospela k záveru, že uložená sankcia zodpovedá porušeniu právnej povinnosti uviedla a zdôvodnila. Vychádzala pritom z konkrétnych okolností tohto prípadu, pričom svoje závery uviedla v odôvodnení, preto nesúhlasila s tvrdením navrhovateľky, že udeľuje pokuty bez logického uváženia.

III. námietka aplikácie rozličných právnych noriem

Odporkyňa uviedla, že v napadnutom rozhodnutí v dvoch prípadoch citovala ustanovenia zákona č. 308/2000 Z. z. účinného v čase vydania napadnutého rozhodnutia (teda po 15.12.2009), a to v prípadoch § 64 ods. 7 a § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z.. V prípade § 64 ods. 7 sa jedná o ustanovenie, ktoré určuje odporkyni ďalší postup v prípade, ak NS SR zruší jej rozhodnutie a vráti vec na nové konanie (tak ako v tomto prípade) a je teda zrejme, že toto ustanovenie sa v žiadnom prípade netýka posudzovania, či navrhovateľ porušil predmetnú povinnosť alebo príp. uloženia sankcie. Z povahy a účelu tohto ustanovenia je zrejme, že v zmysle logiky a procesných zásad správneho konania

je odporkyňa povinná postupovať podľa ustanovenia účinného v čase, keď bol predmetný zrušujúci rozsudok NS SR odporkyni doručený. Odporkyňa zdôraznila, že je presvedčená, že postupovaním a citovaním ustanovenia § 64 ods. 7 zákona č. 308/2000 Z. z. účinného v čase, keď bol predmetný rozsudok doručený (po 15.12.2009) postupovala správne a v zmysle zákona č. 71/1967 Zb.. Odporkyňa ohľadne ustanovenia § 64 ods. 6 zák. č. 308/2000 Z. z. uviedla, že ide o osobitné ustanovenie, ktoré určuje špecifický postup pre podanie opravného prostriedku voči rozhodnutiu vydanému na základe zákona č. 308/2000 Z. z., ktorým je účastníkovi konania udelená pokuta. Obdobne ako v predchádzajúcom prípade vyjadrila odporkyňa presvedčenie, že vzhľadom na špecifický účel tohto ustanovenia je povinná poučiť účastníka konania v zmysle ustanovenia účinného v čase vydania rozhodnutia (v tomto prípade teda ustanovenia účinného po 15.12.2009), pričom mala za to, že poučenie účastníka konania v zmysle neúčinného zákonného ustanovenia je v priamom rozpore s účelom § 47 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb.. V prípade ustanovenia § 64 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z. z. odporkyňa v napadnutom rozhodnutí uviedla jeho znenie účinné ku dňu 23.3.2009 v zhode s právnym názorom NS SR vysloveným vo svojom zrušujúcom rozsudku sp.zn. 3SŽ/18/2010 z 9.11.2010, čo je možné empiricky overiť preskúmaním rovnopisu originálu napadnutého rozhodnutia, ktorý je súčasťou administratívneho spisu v danej veci. Z tohto dôvodu odporkyňa považovala argument navrhovateľky o „nesprávnej a rôznorodej aplikácii právnych noriem“ za účelový.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odporkyňa uviedla, že napadnuté rozhodnutie bolo riadne odôvodnené, vydané na základe správnych skutkových a právnych záverov, výška pokuty bola tiež plne odôvodnená, v predmetnom konaní sa riadne vysporiadala s argumentmi navrhovateľky, napadnuté rozhodnutie nevykazuje žiadne vady, ktoré by mohli mať vplyv na jeho zákonnosť, a preto navrhla, aby NS SR napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/03/2011 z 11.1.2011 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z. z.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a to v rozsahu námietok navrhovateľky obsiahnutých v podanom opravnom prostriedku a po prejednaní veci na ústnom pojednávaní (§ 250q ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že podané odvolanie je čiastočne opodstatnené.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súdom môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Citované ustanovenie § 250i ods. 2 O.s.p. je faktickou transpozíciou požiadavky tzv. „plnej jurisdikcie“ ako atribútu práva na spravodlivý proces. Súdom pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo tu zistil správny orgán, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Súdom teda celkom samostatne a nezávisle hodnotí správnosť a úplnosť skutkových zistení urobených správnym orgánom a ak pritom zistí skutkové či (procesne) právne deficity, môže reagovať jednak tým, že uloží správne orgánu ich odstránenie, nahradenie alebo doplnenie, alebo tak urobí sám.

Úlohou najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a hore označeného rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 32 ods. 12 zák. č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 23. marca 2009 o cca 19.20 hod. odvysielala v rámci programu Dnes informácie o pripravovanom programe Paľba, ktoré naplnili definíciu skrytej reklamy podľa ustanovenia § 32 ods. 13 zák. č. 308/2000 Z. z., za čo jej uložila v súlade s § 64 ods. 1 písm. d) zák. č. 308/2000 Z. z. sankciu - pokutu, určenú podľa ustanovenia § 67 ods. 5 písm. a) zák. č. 308/2000 Z. z. vo výške 10.000 €.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporkyne je zrejmé, že v prejednávanej veci skutkový stav sporný nebol. Navrhovateľka v správnom konaní ani v konaní pred súdom nepoprela odvysielanie hore uvedeného príspevku, ani jeho obsah a znenie.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok navrhovateľky bolo posúdiť, či navrhovateľka odvysielaním tohto programu porušila zákonné ustanovenia špecifikované odporkyňou v rozhodnutí a či teda sankcia bola uložená v súlade so zákonom.

Podľa § 32 ods. 12 zákona č. 308/2000 Z. z. v znení účinnom k 14.12.2009 vysielanie skrytej reklamy a skrytého telenákupu sa zakazuje.

Skrytú reklamu definovalo ustanovenie § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z. z. v znení účinnom k 14.12.2009 ako "slovnú alebo obrazovú informáciu o tovare, službe, obchodnom mene, ochrannej známke, prípadne o činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb v programe, ak vysielateľ túto informáciu v rámci programu zámerne využíva na reklamné účely, čím môže viesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo za inú protihodnotu."

Pod pojmom "skrytá reklama" je myslená reklama, ktorá tvorí súčasť vysielania alebo časť článku v novinách, časopisoch, bez toho, aby bola presne oddelená od celkového vysielania či obsahu článku.

V posudzovanej veci aj podľa názoru senátu najvyššieho súdu, zo strany navrhovateľky dňa 23.3.2009 odvysielaním informácie o pripravovanom programe Paľba v rámci programu Dnes, došlo ku kumulatívne naplneniu všetkých kritérií skrytej reklamy v zmysle § 32 ods. 13 zák. č. 308/2000 Z. z..

Za stavu, keď odvysielané informácie v rámci programu Dnes o pripravovanom programe Paľba, naplnili definíciu skrytej reklamy podľa ustanovenia § 32 ods. 13 zák. č. 308/2000 Z. z., boli splnené zákonné podmienky odôvodňujúce sankčný postih navrhovateľky. Vzhľadom na túto skutočnosť námietky navrhovateľky v tomto smere považoval senát najvyššieho súdu za neopodstatnené. Informácie o pripravovanom programe jednoznačne plnili reklamný účel tým, že propagovali následne odvysielaný uvedený program.

Podľa ust. § 64 ods. 1 písm. a) zák. č. 308/2000 Z. z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada uloží pokutu.

Podľa ust. § 67 ods. 5 písm. a) cit. zákona, rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 3.319 € do 165.969 €, ak porušil podmienky na vysielanie reklám a telenákupu.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd o sankcionovaní za akékoľvek trestné obvinenie (za ktoré sa považuje aj sankcionovanie v ktorejkoľvek oblasti verejného práva), má súd konať v plnej jurisdikcii.

S poukazom na ustanovenie § 250j ods. 5 O.s.p. ak súd na základe vykonaného dokazovania (na

podklade administratívneho a súdneho spisu) dospel k záveru, že o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán, môže rozhodnúť o uložení sankcie sám.

Súd dospel k záveru, že skutkový stav v predmetnej veci bol dostatočne zistený a samotné právne posúdenie veci čo do kvalifikácie sankcionovaného konania bolo materiálne správne. Ako dôvodnú však najvyšší súd posúdil námietku navrhovateľky týkajúcu sa výšky uloženej pokuty. Rada síce pri odôvodnení jej výšky vychádzala zo zákonných kritérií, keďže pri ukladaní zvažovala závažnosť správneho deliktu, rozsah a dosah vysielania, mieru zavinenia, ako aj následky porušenia povinnosti, avšak podľa názoru senátu najvyššieho súdu bolo potrebné prihliadnuť aj na skutočnosť, že predmetom preskúmavania bolo v poradí už tretie rozhodnutie vydané odporkyňou na základe porušenia povinnosti navrhovateľkou dňa 23.3.2009, keďže jej predchádzajúce rozhodnutia boli najvyšším súdom zrušené.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti prihliadnuc na obsah napadnutého rozhodnutia dospel senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k záveru, že rozhodnutie odporkyne je potrebné zmeniť v časti výšky uloženej sankcie (pokuty vo výške 10.000 €) tak, že uloží navrhovateľke sankciu - pokutu v polovičnej výške. Zmenená výška pokuty zodpovedá charakteru a závažnosti porušenej povinnosti, pričom zohľadňuje aj skutočnosť, že od porušenia povinnosti navrhovateľkou uplynula už značná doba (3 roky), v dôsledku čoho spoločenská nebezpečnosť jej konania bola minimalizovaná.

Vo zvyšnej časti rozhodnutie odporkyne potvrdil (§ 250q ods. 2 O.s.p.).

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že nepriznal navrhovateľke náhradu trov konania (§ 250k ods. 1 O.s.p.), keďže nemala vo veci plný úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.